

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 21. december 2010
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMNMO
Sags nr.: 1010979
Dok nr.: 392398

Folketingets Sundhedsudvalg har den 3. december 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 247 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Marie Geisler Andersen (RV).

Spørgsmål nr. 247:

"Hvor udbredt er det, at patienten selv skal betale for en given medicinsk behandling, fordi der ikke kan søges om enkelttilskud, før der er en bevislig positiv effekt af behandlingen, og hvilke konsekvenser mener ministeren at dette kan have for de berørte mennesker?"

Svar:

Ifølge medicintilskudsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, skal Lægemiddelstyrelsen ved vurderingen af, om der skal ydes enkelttilskud til et lægemiddel bl.a. lægge vægt på, om lægemidlet har vist effekt på patienten, eller den forventede effekt må anses for overvejende sandsynlig.

Af mit svar på spørgsmål 246 (tabel 1) fremgår, for hvilke lægemidler Lægemiddelstyrelsen normalt kræver, at lægemidlet har vist effekt på patienten (4 af de 12 nævnte grupper). Som det fremgår, kræver Lægemiddelstyrelsen i sagens natur ikke effekt, når der er tale om en forebyggende behandling f.eks. af knogleskørhed.

I de tilfælde, hvor Lægemiddelstyrelsen normalt stiller krav om, at der er set effekt af behandlingen, betyder det, at patienten skal betale fuld pris for lægemidlet, indtil ansøgningen er imødekommet. Når Lægemiddelstyrelsen bevilger enkelttilskud, sker det med tilbagevirkende kraft (med op til 6 måneder), og patienten får efterfølgende udbetalt sit tilskud for tidligere køb ved henvendelse på apoteket og bliver således ikke beløbsmæssigt stillet ringere.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Nina Moss